

2. INHOUD

1. Situering

Bij brief van 15 oktober 2019 heeft de eerste minister de minister-president van de Vlaamse Regering verzocht het akkoord van de Vlaamse Regering te bekomen inzake de oprichting van een Nationaal Comité voor de beveiliging van drinkwater waarin het Vlaams Gewest vertegenwoordigd zal zijn (Brief in bijlage).

Dit akkoord is vereist op grond van artikel 92ter van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de vertegenwoordiging regelt van de Gemeenschappen en Gewesten in nationale instellingen en organismen, met adviserende en controlerende taak, daartoe door de Koning aangeduid. In dit dossier wordt bij Koninklijk besluit een Nationaal Comité voor de beveiliging van drinkwater opgericht in het kader van regelgeving betreffende de beveiliging van netwerk- en informatiesystemen van algemeen belang voor de openbare veiligheid en de regelgeving inzake de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren.

De bovenvermelde regelgeving is de omzetting van Europese richtlijnen die betrekking hebben op sectoren die van maatschappelijk kritiek belang zijn, waarvan de verstoring zowel op digitaal en fysiek vlak een bijzondere bedreiging inhoudt voor het openbaar belang. De drinkwatersector betreft ratione materiae bijna uitsluitend een gewestelijke materie, terwijl de preventieve bescherming van de openbare veiligheid beschouwd kan worden als exclusieve federale restbevoegdheid. Overeenkomstig de betrokken regelgeving dient per betrokken sector een sectorale overheid aangeduid worden die specifieke taken zal uitoefenen. Het ontwerp Koninklijk besluit duidt het Nationaal Comité voor de beveiliging van drinkwater aan als sectorale overheid.

Het Nationaal Comité zal dan alle bevoegdheden van de sectorale overheid uitoefenen, zowel voor wat betreft de “NIS-wet” als de Wet Kritieke Infrastructuren (meer over de specifieke bevoegdheden terug te vinden in de wetgeving in bijlage). Dit houdt dan ook in dat de identificatie van aanbieders van essentiële diensten en exploitanten van kritieke infrastructuur, dat bijsturingen van het beveiligingsbeleid voor de netwerk- en informatiesystemen van regionale exploitanten, dat het opvolgen van sanctieprocedures tegen regionale exploitanten, dat het geven aanbevelingen aan de bevoegde inspectiediensten om inspecties uit te voeren,... bij het comité komen te liggen waarin zowel federale als deelstatelijke vertegenwoordiging is met een rollend voorzitterschap (jaarlijks wisselend). De beslissingen van het comité gebeuren bij gewone meerderheid.

In het ontwerp in bijlage wordt het Nationaal Comité door de Koning aangeduid als de sectorale overheid voor de drinkwatersector waarbij de vertegenwoordiging er als volgt uit ziet:

1. Twee vertegenwoordigers en twee plaatsvervangers voorgedragen door de federale minister bevoegd voor voedselveiligheid;
2. Twee vertegenwoordigers en twee plaatsvervangers voorgedragen door het Vlaams Gewest;
3. Twee vertegenwoordigers en twee plaatsvervangers voorgedragen door het Waals Gewest;
4. Twee vertegenwoordigers en twee plaatsvervangers voorgedragen door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Naar analogie met de werkwijze voor de andere betrokken sectoren waarvoor de sectorale overheden aangeduid werden, kan de vertegenwoordiging in het Nationaal Comité op het niveau van de minister liggen, met delegatie voor de operationele opvolging. In de huidige beleidscontext van de Vlaamse Regering zijn een aantal pistes denkbaar. De finale keuze is voorwerp van een bijkomende beslissing.

//

Zuhal DEMIR

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding

Wouter BEKE

